

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

Festum Omnit Sanctorvm. 1. Novembr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

465) 300 (530)

hæc enim habet S. Gregorius Naz. de S. Stephano.
Majus aliquid Deo morte offerens nempe animi moderatio-
nem, & inimicorum dilectionem. Greg. Naz.

NOVEMBER.

FESTUM OMNIUM SANCTORVM.

i. Novembr.

*Sancti per fidem vicerunt regna, ope-
rati sunt justitiam, adepti sunt re-
promissiones.* Paul. ad Hebr. cap. II.

IN nuce iliadem, in pagella, in quam, omnes
Sanctos tenes. Cæterum quæ festo huic diei
origo fuerit, lubet denarrare. Et principio id
constat, cùm Deos jam Romani plures ferè
quām homines numerarent, fanum exædi-
fasse, in quo totus Deorum Dearumque grex
stabularetur, & hoc ipsum ex re Pantheon di-
xisse. At anno, postquam Dii omnes uni ces-
sere Deo, nono supra sexcentesimum, Bonifa-
cius IV. PP. vacuum à dæmonibus locum lu-
strare aggressus, rectius hunc Virgini Matri
& Divis Martyribus sacrum voluit esse. In eam
rem

tem XXVIII. Divorum ossibus onustos currus cum triumpho quam potuit splendidissimo induxit, simul ut illo ipse dies festus Romæ sanctusque esset, imperavit. Idem postea sub annum Christianum octingentesimum trigeminum quintum, Greg. IV. per Occidentem sanxit, eam potissimum ob caussam, ut, quando, tum ob numerum innumerum, tum quod virorum sanctorum pars longè maxima cœlo, non item terris nota est, non potest Ecclesia singulis diem donare, certè omnes uno die veneretur. Atque hæc sunt diei hujus festa exordia. Tu, si sapis, numerum auge beatorū. Nam ex omnibus Divis nisi tu etiam aliquando unus es, heu! nullus es. Ex Baron. & Mart. Roman.

M E D I T A T I O.

In Festum omnium Sanctorum.

1. **V**ita Sanctorum plena fuit ærumnis; etenim ut vel ab inimicis Christi vexati sunt, vel à Deo, qui probaviteos, tanquam aurum in fornace, vel à se-metipsis, quoniam non modò licitis voluptatibus fraudarunt se, sed carnem suam acerrimis doloribus macerârunt. *Non naturæ præstantioris fuerunt, sed observantia majoris, nec vitia nesciverunt, sed emendarunt.* Ambr.

2. Sancti omnes læti ac hilares semper vixerunt, divina enim gaudia, quibus superabundabant in tribulatio-

bulationibus suis, pellebant omnem corporis dolorem. Hos velim videoas, tum in feralibus pugnatum in solitudine. Hic præ cœlestium consolationum copia, lacrymas tenere non possunt: illic rident vel in mediis ignibus. Tanta est De liberalitas, ut sanctos voluerit, etiam hac in vita æternæ felicitatis delitus prælibare.

3. Si tanta fait suavitas in terra, quæ quidem exili præliorum & laborum locus est, quanta erit in cœlo, patria nostra, ubi triumphus præparatur? ibi malis omnibus vacui bonis omnibus redundabimus. Deum quippe possidebimus. Audi, quid sancti dicant: non est facilior ad cœlum via, quam quæ nostris, & Christi vestigiis trita est. *Non hic queras, quod nullus sanguinum obtinuit, quod nec Christus &c.* Euseb. Emisi.

COMMEMORATIO FIDELIVM DEFVNCTO,

RVM.

2. Novembr.

Beati mortui qui in Domino moriuntur. Apoc. 14.

Plectas lacrimas, Mariane, oculis tuis objicimus, ut his oratoribus tibi exprimamus veras & quibus opem non fictæ calamitati feras, nec jam pictos extingua ignes. Id porto quam meritò facias, ex annalibus D. Domini

nici